

[Egon Jensen.]

indtræde omkring 1. juli, og det vil efter vor opfattelse være uforsvarligt, da det drejer sig om at skabe balance for finansåret 1966-67 med de i finanslovforslaget indeholdte reelle udgiftsstigninger på 600-700 mill. kr. Der vil dog blive tale om et mindre provenu på omkring 70 mill. kr. i januar kvartal.

Der er med de foreliggende lovforslag ikke tale om kriseforanstaltninger, men om foranstaltninger til, at den økonomiske balance sikres i tide, og at der skabes basis for en bedre fordeling mellem penge- og finanspolitikken. Derigennem er man også med til at sikre, at den høje beskæftigelse fastholdes, og at investeringerne i erhvervslivet og boligbyggeriet fortsat har et højt niveau, uden at der bliver overtryk på kedlen.

Berlingske Tidende af 30. november d. å. var så venlig i sin leder at anføre, at den socialdemokratiske ordfører Egon Jensen i fjor erklærede, at man næsten havde nået den maksimale mulighed for beskatning ad denne vej, og at denne vej ikke længere var farbar, og at man i næste omgang måtte hente forbrugsafgifter på en ny og mere utraditionel måde.

Herefter spørges der i lederen: hvad vil Egon Jensen sige nu? Jeg vil sige, at det stadig er min opfattelse, at det er et alt for snævert område at hente afgifterne på, og at det, jeg hentydede til om en ny og mere utraditionel form for forbrugsafgifter, var merværdiomsen, som regeringen har fremsat forslag om i år. Ingen vil vel mene, at det er regeringens skyld, at merværdiomsen ikke er blevet gennemført endnu. Hvis den var det, kunne Berlingske Tidende have sparet sit spørgsmål, og vi kunne have undgået denne specielle afgiftsforhøjelse på disse varer, som altid må holde for, fordi der populært sagt er penge i dem. Ingen kan med sikkerhed sige, hvornår man når den maksimale mulighed, men højst have en formodning. Hensigten med en almindelig forbrugsbeskatning er jo, at denne skulle danne basis for en omlægning af de direkte skatter, og hvis man er tvunget til at holde sig til disse varegrupper, tror jeg ikke, der bliver meget at omlægge med. Der er desværre ingen anden mulighed i denne omgang.

Forslagene om afgiftsforhøjelserne er ud-

formet som en slags forskud på meromsen, idet der er tale om ca. 10 pct.s forhøjelser bortset fra et par områder. Man kan altså næsten tale om en lille meroms, der kan indpasses i den store meroms. Jeg skal ikke gå i enkeltheder om lovforslagene. Cigaretter vil stige med 3 øre pr. stk., hvorefter det vel også er rimeligt, at cigarer og cerutter får en tilsvarende forhøjelse ud fra den betragtning, at cigaretterne i forhold til disse er uforholdsmæssig højt beskattet. Almindeligt øl får en forhøjelse på 12,5 øre, og det vil der sikkert blive protesteret en del imod, selv om måske endda de samme mennesker under ølstrejken gerne gav indtil 3 kr. for en øl. Spiritus og vin får ligeledes en forhøjelse på 10 pct., hvilket f. eks. for en flaske akvavit vil betyde 3 kr. 25 øre og for en flaske vin fra 60 øre til 1 kr. 40 øre. For benzin er der tale om en 5 pct.s stigning, nemlig 6 øre pr. liter, ligesom udligningsafgiften for ikke-benzindrevne biler, bortset fra lastbiler, busser og varevogne, forhøjes for at fastholde balancen mellem benzin og andet brændstof. Endelig foreslås forhøjelsen af selskabsskatten på 20 pct. forlænget endnu et år, og kommunerne får stadig væk deres andel deraf, i dette tilfælde 25 mill. kr. Både det første og det sidste finder jeg rigtigt.

Jeg tror, at det både for det høje ting og for befolkningen ville være godt, om vi hurtigt kunne få gennemført disse afgifter. Alt for lang tids diskussion skaber kun usikkerhed, og befolkningen har krav på at vide, hvor den står også afgiftsmæssigt. Vi har absolut ingen ønsker om at plage befolkningen med højere skatter end nødvendigt, men vi står her over for en økonomisk nødvendighed, hvis vi skal skabe mulighed for en lempelse i kreditstramningen og dermed kunne sikre en fortsat høj beskæftigelse og et stort boligbyggeri. Her har hele folketinget og ikke bare regeringen et fælles ansvar. Dette er så vigtige mål, at økonomien må tilrettelægges på længere sigt, hvad disse forslag også tilsigter, og på denne baggrund kan jeg på mit partis vegne tilsige en hurtig og velvillig behandling af lovforslagene.

Henry Christensen: Må jeg begynde med en lille beklagelse til den højtærede finansminister. Alle folketingets partier har jo